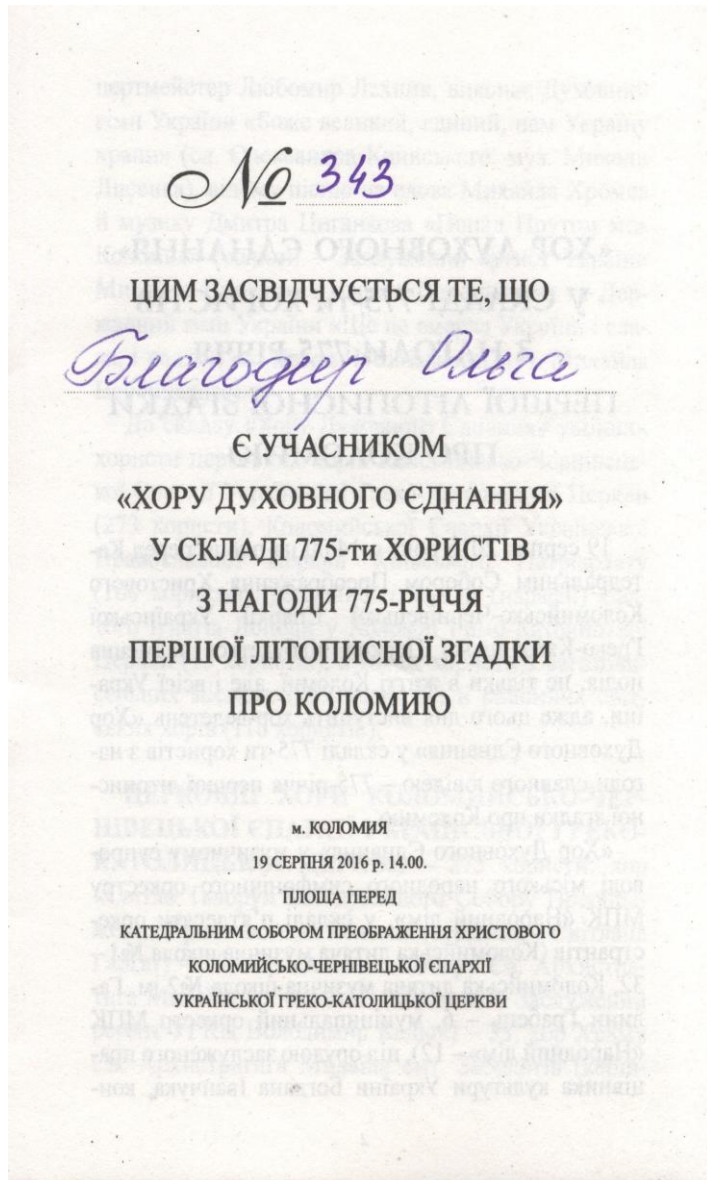

Інженерно-педагогічний факультет багатий талановитими студентами. Одними з яких стали Благодир Ольга та Людмила Захарук, які є безпосередніми учасниками рекордів України.

Благодир Ольга є учасницею найбільшого зведеного хору України – Хору духовного єднання. Виступ хору-велетня зі 775 хористами біля Катедрального собору Преображення Господнього став рекордом України на 775-річчі Коломиї.

Виступ “Хору Духовного Єднання” відкривав коломийські урочисті заходи святкування та став чи не найцікавішою знаковою подією відзначення 775-річниці міста над Прутом.

“Хор Духовного Єднання” у музичному супроводі міського симфонічного оркестру МПК “Народний дім”, у складі п’ятдесяти оркестрантів (Коломийська дитяча музична школа №1 – 32, Коломийська дитяча музична школа №2 ім. Галини Грабець – 6, муніципальний оркестр МПК “Народний дім” – 12), під орудою заслуженого працівника культури України Богдана Іванчука, концертмейстер Любомир Лехник, виконає Духовний гімн України “Боже великий, єдиний, нам Україну храни” (сл. Олександра Кониського, муз. Миколи Лисенка), відому пісню на слова Михайла Хромея й музику Дмитра Циганкова “Понад Прутом моя Коломия” (солісти – заслужений артист України Михайло Попелюк і Василь Волошенюк) та Державний гімн України “Ще не вмерла України і слава, і воля” (сл. Павла Чубинського, муз. Михайла Вербицького).

До складу “Хору Духовного Єднання” увійшли хористи церковних хорів Коломийсько-Чернівецької Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (273 хористи), Коломийської Єпархії Української Православної Церкви Київського

Патріархату (100 хористів), релігійної громади (парафії) Святого Ігнатія Лойоли у Коломиї Римо-Католицької Церкви (15 хористів), а також хористи з багаточисельних міських (269 хористів) й районних світських хорів (118 хористів).

Ініціатива зі створення “Хору Духовного Єднання” належить культурологічному проекту “Коломия – наше місто” (засновник – адвокат Михайло Петрів) й схвально підтримана Владикою Васи́лієм (Івасюком), Правлячим Архієреєм Коломийсько-Чернівецької Єпархії УГКЦ, Преосвященним Єпископом Коломийським і Косівським Юліаном (Гаталою), Керуючим Коломийською Єпархією УПЦ КП, очільниками міста й району, хористами, громадськістю міста і району.

Такий величний хор засвідчив єднання та взаєморозуміння краян та показав добрий приклад єдиної української родини.

Наступною гордістю Тернопільського національного університету імені Володимира Гнатюка стала студентка 4-го курсу інженерно-педагогічного факультету **Людмила Захарук** майстриня із села П'ядики, яка виткала бісером рушник, що потрапив до "Книги рекордів України".

Це найбільший витканий рушник з бісеру в Україні, який представила на святі наша студентка в Коломиї .

Рушник з квітами та ластівками завдовжки два метри, завширшки 37 сантиметрів, а важить 3 кілограми 290 грамів.

"Я ночами не досипала, кожную бісеринку нанизувала, але бачите, воно того варте: маю рушник, визнання і заохочення робити щось велике й рекордне надалі", - хвалиться газеті "Експрес" Людмила Захарук, на всі боки показуючи свій рекордний виріб. Візерунок підбирала ретельно, хотіла, аби це був не просто орнамент, а щось із символічним змістом. Молода майстриня вибрала рушник, на якому було зображено квіти та дві ластівки, як символ молодості, спокою, миру й злагоди. Для того, аби виткати рекордсмена, потрібен був спеціальний станок-рамка. "Станок роблять завдовжки, як майбутній виріб, - пояснює Людмила Захарук. - На нього набивають маленькі цвяшки та намотують спеціальні міцні нитки для бісероплетіння. Рамка на рушник у мене була така велика, що довелося на колінах стояти, щоби бісер нанизувати". Станок для ткання рушника дівчині зробив дідусь. Люда зізнається, що найважче було виткати два перші рядки, а далі все пішло, як по маслу, лише встигай рахувати та бісер купувати. Але і з цим було непросто. Щоби рушник був гладеньким та рівеньким, довелося ретельно добирати бісер за розмірами. "Знаєте, у нас всяке продають. Є бісеринки менші, середні, великі, є круглі й продовгуваті, - каже Людмила. - Можна купити бісер, дивлячись лише на колір. А згодом виявиться, що виткана картина ніби не попросована, а це просто бісер різного розміру та форми". Не мала дівчина мороки лише з кольорами. Їх на рушнику лише 10: чорний, сірий, бордовий, коричневий, темно- та світло-зелений, рожевий, малиновий, жовтий. Найбільше білої барви, бо це - основа рекордного виробу. Бісер майстриня купувала на гуртівні товарів для рукоділля, щоби було дешевше. Скільки витратила грошей - сказати не може, але мовить, що рекордний рушник обійшовся недешево. Ось простий підрахунок: 5 грамів бісеру, як починала роботу, коштували 3-5 гривень. А рушник важить 3 кілограми 290 грамів. Тому грошей було витрачено чимало. Проте дівчина купувала все поступово, бо робота тривала півроку. Умовно рушник можна поділити на чотири рівні частини: перша внизу - це так звані червоні тороки. Це ніби мережка з бісеру, яка у вишитих рушниках робиться нитками. Друга - смужка візерунку з ромбів. Третя - кілька квіток з пишними

листочками і знову смужка ромбів. Четверта - основна, великі квіти та дві ластівки, які розпростерли в польоті крила. І те саме з іншого боку.